

1930 FEBRUÁR

ERDÉSZETI LAPOK

LXIX. ÉVF.

AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

KÖZLÖNYE

2. FÜZET

KIADJA : AZ ORSZÁGOS ERDÉSZETI EGYESÜLET

Felelős szerkesztő
BIRÓ ZOLTÁN

Megjelenik minden hó 15-én.

Előfizetési díj 1930. évre 24 P, erdészeti altiszteknek 12 P.

Az Országos Erdészeti Egyesület tagjai a tagjárulékok fejében kapják.

Szerkesztőség és kiadóhivatal : Budapest, Lipótváros, Alkotmány-utca 6. sz. II. emelet.

A lap irányával nem ellenkező hirdetések mérsékelt díjért közölhetnek.
(Telefon: 237—22.)

MEGHÍVÓ

az 1930. évi február hó 22-én délelőtt 10 órakor az Országos Erdészeti Egyesület helyiségében tartandó

rendkívüli közgyűlésre.

TÁRGYSOROZAT:

1. Elnöki megnyitó.
2. Az új erdőtörvénytervezet tárgyában a földművelésügyi miniszter úrhoz teendő előterjesztés.
3. Jánosii Engel József tag indítványa a 3296/1918. M. E. sz. kormányrendelet ügyében.
4. Esetleges indítványok.

Budapest, 1930. évi január hó 11-én.

Az elnökség megbízásából :

Bíró Zoltán s. k.,
ügyvezető.

MEGHÍVÓ

az 1930. évi február hó 18-án délelőtt 10 órakor s esetleg folytatólagosan az Országos Erdészeti Egyesület helyiségében tartandó

igazgatóválasztmányi ülésre.

TÁRGYSOROZAT:

1. Elnöki megnyitó.
  2. Az „általános erdőgazdasági és törvényelőkészítő bizottság” jelentése az új erdőtörvénytervezet tárgyában.
  3. Az új erdőtörvénytervezet tárgyában a földművelésügyi miniszter úrhoz teendő előterjesztések.
  4. Gr. Apponyi Károly és örököstársainak, valamint Osztro-luczky Miklós vál. tagnak az elnökséghez intézett megkeresése.
  5. Jelentés a szervező-bizottság üléséről.
  6. Jánosii Engel József rendes tagnak a közgyűléshez benyújtott indítványa.
  7. Tagfelvétel és az ügyvezető jelentése.
  8. Esetleges indítványok.
- Budapest, 1930. évi január hó 11-én.

Az elnökség megbízásából:

Bíró Zoltán s. k.,
ügyvezető.

MEGHÍVÓ

az Országos Erdészeti Egyesület szervező-bizottságának 1930. évi február hó 17-én d. u. 5 órakor az egyesület helyiségében tartandó

Ü L E S É R E.

TÁRGYSOROZAT:

1. Ügyvezető rövid jelentése.
2. A vidéki egyesületekkel való együttműködés kérdése.
3. Az O. E. E. mint érdekképviselő.
4. Esetleges indítványok.

Budapest, 1930. évi február hó 4-én.

Az elnök úr öméltósága megbízásából:

Bíró Zoltán s. k.,
ügyvezető.

A törvénytervezet

Az Egyesület törvényelőkészítő bizottsága tíz napon át reggeltől estig tartó, mélyen szántó, minden részletre kiterjedő vita keretében tárgyalta le az új erdőtervezetet s a bizottság által javasolt módosításokat külön vaskos füzet formájában még e hó elején szétküldöttük tagjainknak, hogy a bizottság álláspontjával szemben netán felmerülő észrevételeiket és kívánásaikat a választmányi, illetőleg közgyűlésen is előadhassák.

Lehetetlen a kérdés felett napirendre térnünk anélkül, hogy ismertetnők a legfőbb motívumait annak az állásfoglalásnak, amely a bizottsági üléseken kialakult.

Teljes egészében magáévá tette a bizottság a birtokosok értekezletének december 12-én kifejezésre juttatott azt az óhaját, hogy a birtokos anyagi érdekeibe is belenyúló intézkedések végleges elrendelése, illetőleg az ebből a szempontból felmerülő vitás kérdések végső eldöntése minden politikától mentes, független szakforum elé utaltassék, mert hiszen ez volt az elengedhetetlen előfeltétele annak, hogy a magánjognak ilyen nagymérvű korlátozásáról egyáltalán békésen tárgyalni lehessen.

Ha tisztán a szakember szemével nézzük is a dolgot, el kell ismernünk, hogy ez a megoldás az, amit a közérdek szempontjából a legeszményibbnek tekinthetünk, mivel egyrésztől biztosítja azt, hogy ennek a bíróságnak a keretén belül — (mert hiszen bárminek nevezük is azt, végeredményében bírósági funkciót lát el) — csak a szakszerűség és csak a közérdek fog minden politikai befolyástól mentesen érvényesülni, másrésztől biztosítja azt is, hogy ezeknek az ügyeknek a végleges elintézésénél az érdekelt birtokososztály és a szakképzett erdőtisztai kar akaratnyilvánulása lesz döntő és irányadó.

Az egész erdőtisztai kar szempontjából csak örömmel üdvözölhetjük a bizottságnak azt a törekvését, amellyel kiküszöbölni igyekezett minden olyan teendőt, amely az erdőmérnöki kar működését s általában az egész állami erdészeti adminisztrációt a birtokosok szemében ellenszenvessé tehetné. Hiszen az utolsó időkben lépten-nyomon tapasztalhattuk azt, hogy aránylag kisebbjelentőségű kérdések felvetése is már idegességet, nyugta-

lanságot váltott ki az érdekeltek körében, mert az erdészeti adminisztráció minden lépésében az ellentmondást nem tűrő, magánérdeket nem ismerő állami akarat merev megnyilvánulását látták.

Ha a bizottság intenciói a törvényalkotás során érvényesülni fognak, meg kell szünnie annak a bizalmatlanságnak, a megértés hiányának, ami az erdőbirtokososztály és az erdőmérnöki kar közé az utolsó időkben befészkelődött; s ha az annyira kívánatos megértés minden tekintetben helyreáll, ennek kétségtelenül a köz- és az erdőgazdaság fogja legelső sorban hasznát látni.

Teljes megnyugvással fogadhatjuk a bizottságnak azt az összes módosításokon végigvonuló elvi álláspontját, hogy a köz érdekében szükséges terhes szolgáltatásokat nem lehet minden ellenérték nélkül, egyoldalúan a birtokosra hárítani.

Eddigi egész erdőgazdasági politikánk s maga a törvénytervezet is azon az axiómán épült fel, hogy a hatóság jogosult a köz érdekében rendelkezni s a birtokos ezzel szemben köteles ezeket a rendelkezéseket saját egyéni érdekeinek sérelme árán is saját költségén teljesíteni.

Annak igazolására, hogy ez a politikai rendszer egyáltalán nem vezetett az erdőgazdaság megkedvelésére, hivatkozunk a Duna—Tiszaközi Mezőgazdasági Kamara üléséről lapunk más helyén közölt tudósításra.

A vidéki levél, amelyet szószerint közlünk, megmutatja, hogy az utolsó évtized erdőgazdasági politikájának legfontosabb, leglényegesebb alkotása, az Alföldfásítási akció, mennyire nem érte el célját, az erdőgazdaság annyira kívánatos megkedveltetését, és pedig tisztán azért, mert az egyéni rendelkezési jog teljes félretételével, mindenütt az államhatalom parancsszavát állította előtérbe.

Olyan munkaterületen, amelyen az erdőgazdasági, az állami önkénynek ez a mértéke sikerekre, nagy eredményekre nem vezethet.

Ameddig bele nem tudjuk vinni az egyén lelkületébe azt a tudatot, hogy a munka, a költség, a fáradság, amit az erdőtelepítésbe befektetett, az áldozat, amit azzal hoz, hogy a terület jövedelmezőségéről időlegesen lemond, csak neki és jogutódai-

nak fog hasznot és előnyöket biztosítani, még pedig anélkül, hogy az államhatalom ennek következményeképpen gazdasági szabadságában korlátozná: addig nem számíthatunk arra, hogy a ma tán semmi hasznot nem hozó rossz homokbuckákon a szemet és lelket egyaránt felüdítő s a köz szempontjából is anyyira kívánatos és hasznos erdők települjenek meg.

Amíg a néhány száz holdas, semmi jövedelmet nem produkáló mátrai és bükki erdő birtokosát parancsszóval és erdőrendészeti áthágással akarjuk kényszeríteni arra, hogy az elődei helytelen gazdálkodása következtében elkopárosodott birtok rendbehozatalára igen súlyos ezreket áldozzon, addig az erdőbirtok csak olyan vagyontárgy lesz, amittől mindenki szabadulni akar, mert nem akar lépten-nyomon hatósági tilalmakba, büntető rendelkezésekbe s kellemetlen, hosszantartó utánjárásokba ütközni.

Méltányos, igazságos, megnyugtató csak az a törvény, amely mindenkinek egyenlő mértékkel mér.

Az olyan intézkedés, amelyik bárminemű közérdekű vonatkozású befektetés minden terhét egy egyénre kívánja hátrítani, csak visszatetszést, elégedetlenséget, szabadulni akarást fog eredményezni még akkor is, ha, amint ez az erdőgazdaság esetében áll, a távoli jövő fényes hasznokkal kecsegteti is az áldozatkész tulajdonost. Céltalan törekvés a jövő érdekében olyan áldozatot kívánni a ma gazdasági egyedeitől, amely összeroppanásukra vezet, mert az életösztön minden szívósságával fognak az egész vonalon szembefordulni minden erre irányuló törekvéssel.

Messzemenő méltányosság a magánjogok pedáns figyelembevétele, a közérdekű tudnivalóknak a közre való áthárítása, a gazdálkodási szabadság lehető tiszteletben tartása, a mások véleményének és akaratának megbecsülése azok az eszközök, amelyeknek igénybevétele az állam irányító és támogató közreműködése értékes eredményekhez vezethet.

Megnyugtató megoldása az összes kérdéseknek olyan eljáró fórumok beiktatásával lehetséges csak, amelyeknek pártatlanságáról, politikamentességéről még a szenvedő fél is meg lesz győződve.

Bízunk a kormányzat és a törvényhozás bölcs belátásában, hogy ezekre az alapokra helyezkedve fogja érvényre juttatni azokat a kétségtelenül a köz érdekében álló, célszerű és kívánatos irányelveket, amiket egyébként az új törvénytervezet magában foglal.

Levél a Törvényelőkészítőbizottság Elnökéhez

Sajnálatomra, akadályozva voltam abban, hogy a Méltóságod elnöklete alatt működő bizottságnak folyó évi december hó 6-án megtartott ülésén személyesen résztvegyek, ennél fogva kötelességemnek ismerem, hogy az „Erdőkről“ szóló törvénytervezetre vonatkozóan véleményemet Méltóságoddal és a bizottsággal *írásban* közöljem.

Ezúttal csak *általánosságban* szólhatok hozzá a tervezet-
hez, egyfelől azért, mert megjegyzéseim a törvénytervezetet *általánosságban érintik*, s mivel észrevételeimnek esetleges figyelembevételé amúgy is maga után vonná a törvénytervezet részleteinek úgyszólván teljes átdolgozását; másfelől a részletekre most itt *írásban* kiterjeszkednem olyan messzemenő feladat volna, amelyre egyéb elfoglaltságom mellett — sajnálatomra — nem áll módomban elegendő időt szakítani.

Jóleső örömmel kell megállapítanom, hogy a törvénytervezet — eltekintve az alább részletesen előadott — szerintem *igen nagy*, de módosítható alaphibájától és attól a helytelen rendszertől, mely szerint az erdőbirtokosságot igen fontos gazdasági kérdések elintézésénél a szabályszerű jogorvoslattól elzárja — *általánosságban a haladás jegyében készült*.

El kell ismernünk, hogy az új törvénytervezet, különösen az *általános üzemtervi kötelezettség behozatalával, kötelezőleg érvényesítendő szakértelem biztosításával*, az erdőfenntartás nagy érdekeit az eddigi intézkedéseknél hathatósabban szolgálja.

Ugyancsak erdőfenntartási, erdővédelmi és szociális szempontokból fontos újításnak tartom *a járási erdőőri szervezet átlamosítását* és ha a sorok között jól következtek, — az állam-